Beste mensen,

Twee mededelingen vooraf. Slecht nieuws en goed nieuws.

Slecht: Ik ben vannacht beetje ziek geworden en doe het daardoor met de helft van mijn adem. Dit kan daardoor misschien een beetje een worsteling worden. Hopelijk kom ik niet te warrig over, maar bear with me.

Goed: ik geloof niet dat ik zeven minuten nodig heb. Daar doe ik u hier aan het einde van de rij vast deugd mee

Voor ons een ingewikkelde begroting en daarmee een ingewikkelde opgaaf voor ons allemaal. Waar we met z'n allen trots kunnen zijn op wéér een jaar zwarte cijfers zonder de lasten voor de inwoners te verzwaren, komt het gevreesde ravijn nu wel erg in zicht. D66 heeft een duidelijke mening over hoe deze is ontstaan, en over hoe we met elkaar verder kunnen.

Het is geen geheim (andere partijen noemden dit al) dat er nog veel onduidelijk is over de bijdrage van het rijk als het gaat om het gemeentefonds. Dat er nu door de Vereniging Nederlandse Gemeenten geadviseerd wordt om dit gat duidelijk in de begroting te laten zien, in plaats van alles al draconisch op te lossen uit eigen middelen, kunnen wij goed volgen. Maar het eerlijke verhaal is wel tweeledig;

Ook als het rijk volledig over de brug komt, wat gezien de algemene financiële situatie van het land maar zeer de vraag is, ligt er nog een financiële opgave voor ons als gemeente zélf, en daar moeten we niet voor weg lopen. Waar veel partijen lage overheidsuitgaven standaard als een hoger doel zien, en wij daar als liberale partij in de regel ook wel voor zijn, ligt dat voor ons nu toch even anders.

We hebben een extreem ambitieus coalitieakkoord. Dat is niet iets om je voor te schamen of om voor weg te lopen, maar juist iets om

trots op te zijn. En ja, dat kost wat, en ja daar willen wij eerlijk over zijn. Goede, grote en belangrijke plannen zijn vaak dure plannen.

De poort van Hoorn kost vele miljoenen, maar we zijn het als raad, min of meer, eens over het feit dat er daar veel moet gebeuren. Dat een ambitieus woonplan ook daar broodnodig is. Dat de ontsluiting van openbaar vervoer en verkeer daar beter kan, en beter moet, vinden we allemaal. Laten we dan ook allemaal eerlijk zijn over wat dat kost, en wat daar voor nodig is.

En dit is slechts een van de vele voorbeelden van ambitie die de raad voor onze stad uitspreekt. D66 zegt eerlijk; dit is wat we willen, en dit is wat het kost. Niet bezuinigen op de kwaliteit van de stad, maar ombuigen op andere manieren. Natuurlijk zal er in het eigen vlees gesneden moeten worden maar já, dit kan ook betekenen dat we de komende jaren tegen onze inwoners gaan zeggen; we hebben nu de keuze of we jullie een beetje laten betalen, voor een vastlopende stad, of een beetje meer voor een bruisende stad. En dat D66 dan duidelijk kiest voor dat tweede.

Geld uitgeven dus, maar daar dan wel veel punten voor binnenhalen. Iets waar Ajax alleen maar van kan dromen, voorzitter, maar dat terzijde.

De opgaven van de moderne tijd vragen namelijk om die woorden die dit coalitieakkoord beaamt. En dan is het wat ons betreft vooral hoog tijd om de eerste twee woorden erbij te pakken. Want dromen is altijd fijn, maar het vervolgens durven doen, is wat nu van ons gevraagd wordt.

Já zeggen tegen investeringen die nodig zijn om de energietransitie vorm te geven. Van grijs naar groen en van een vastlopend stroom én wegennet, naar een ronkende economie.

Já zeggen tegen investeringen die nodig zijn om de biodiversiteit, waterberging, en daarmee het leefklimaat van onze gemeente te verbeteren. Niet meer voor ons, maar voor de generaties na ons.

En Já zeggen tegen investeren in onze jeugd.

Goed is het dat we na een aangenomen motie van onder andere D66 overmorgen hier voor het eerst een groep 18 jarigen ontvangen voor een avondje over lokale democratie, mevrouw al Mobayed refereerde er al even naar, En fantastisch om te horen dat er verrassend veel aanmeldingen zijn voor deze eerste keer.

Maar investeren in de jeugd betekent niet alleen leuke avonden organiseren, of een nieuwe skatebaan en vernieuwde speeltuintjes, maar juist ook verborgen kosten die naar verborgen hulp gaan.

Bijvoorbeeld het mogelijk houden van goed onderwijs (daar is het D66 signaalwoordje dan voorzitter) in onze gemeente. En ook voor goed onderwijs voor alle inwoners ván onze gemeente. Dat is een verschil omdat niet alle onze inwoners binnen onze eigen gemeentegrenzen ook in onze eigen gemeente terecht kunnen voor passend onderwijs. Dat is opzich jammer maar hoeft niet erg te zijn, als het leerlingenvervoer goed op orde is. In het hele land horen we hier het hele jaar al zorgwekkende berichten over. Is dit voor het groepje onder onze Hoornse inwoners die hier zo van afhankelijk zijn nog wel goed gewaarborgd? Graag word ik gerustgesteld door het college.

De zorggelden, waarvan terecht steeds meer naar mentale hulp voor jongeren schuift. Verschrikkelijk dat het nodig is, maar goed dat dit college daar met wethouder van der Ven duidelijk voor kiest, en met een integraal plan komt om de gezondheid van onze jongeren fysiek én geestelijk te verbeteren.

Tot slot voorzitter. Waar we natuurlijk ook ongelofelijk blij mee zijn is het feit dat het onderzoek naar een volwaardig poppodium aangezwengeld is. En nog een keer voor de helderheid; hier wordt niet mee beoogd een tweede Manifesto, maar een poppodium dat in synergie mét manifesto samen alle facetten van de Hoornse muziekcultuur, van onderwijs tot concerten van grote artiesten, kan

oppaken. Long overdue wat D66 betreft, maar beter laat dan nooit is zeker bij dit onderwerp van toepassing. Hoorn heeft een lange traditie van een voor ons bescheiden stadje toch zeer indrukwekkende popgeschiedenis. Van George Baker tot Tim Knol en van Johan tot Jacco Gardner en S10 (die ik gewoon bij Hoorn reken, al wil ik niet in een claimoorlog met de gemeente Medemblik belanden, daar ze hier geboren is en een deel van haar jeugd en scholing hier doorbracht, dat vergeeft ze me vast).

Ik droom van een opening van een poppodium over een paar jaar. Een spliksplinter nieuwe poptempel. Een mini paradiso. Wat ons betreft zo dichtbij het hart van het centrum als mogelijk waar toch zo'n podium thuishoort. En laten we de artiesten die ik zojuist noemde en vele anderen dan uitnodigen om met een prachtige avond voor jong en oud, voor liefhebbers van smartlappen tot hiphop en hardrock om een nóg bruisender en nog cultureler Hoorn af te trappen.

Dat is dan tegen die tijd zo'n beetje de kers op de taart van een raadsperiode waar hoop ik over jaren met veel liefde op wordt teruggekeken. Een periode waarin ook in zwaarder weer het stadsbestuur heeft gedurfd door te timmeren aan een moderne, bruisende levende stad. Die stad is namelijk zomaar nog 100 jaar zichtbaar. En dan staan we al 98 jaar aan de overkant van het ravijn.

Poppodium hoe

Poort van hoorn hoe